

PERIÒDICH VERMELL

∴ SALUT PÚBLICA ∴ INTERESSOS POPULARS ∴ ARTS Y LLETRES ∴

PREUS DE VENTA
 25 exemplars. . . . . Una pesseta
 Cada número. . . . . 2 quartos
 Surt a llum ab tota regularitat á lo menos una vegada cada setmana

RÉDACCIO Y ADMINISTRACIÓ
 6-RONDA DE LA UNIVERSITAT-6
 BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 Tot Espanya, portat á domicili. . . . 8 rals trimestre
 Països de la Unió Postal. . . . . 16 id. id.
 Dona números extraordinaris sempre que ho demanin las circumstancies

L' INFERN

ESTUDIS DE CIENCIA CAPELLANESCA

Avans d' entrar á parlar d' aquell lloch plè de cavitats tan profundas com intensa havia d' esser la ira del Deu, ó millor, la ira del home que las creá, d' aquella *gruta candenta*, inquisició ideal y origen sens dupte de la real, d' aquella *llecuna eterna* ahont aquest etern Pare de excelsa dolçura, de bondat suprema é infinita vol suposarse hi llansa implacable pera una eternitat á sos tan amats fills que cauhen en la més llaugera falta contra sa suprema potestat; avans, donchs, de comensar tan horrorosa descripció, bó será que passém un cop d' ull á las altrás relligions, á las altrás biblias que, com la que pertuma ab incens lo temple romá, contenen Esperits del Mal.

Observarém aixís quin poeta ó autor bíblich estava possehit de més maquiavèlica inspiració, de més salvatjes instints ó de més mal cor. A ben segur que la ventatja en aquestas odiosas condicions, no recauran en altre que en lo incomparable Moisés, lo autor del *úlich* Deu y de tota sa crueltat, lo ignorant creador de fábulas y lo profeta més fasol de tots los haguts y per haber, inclús en Fornell de la *Virgen de Llerona*.

Vergonya causa lo haber de confessar que á últims del sigle XIX existeixen encara en lo mon fatuas personas que, fent gala de una omniscencia privilegiada, s' miran á Moisés ni més ni ménos que com á

una divinitat y declaran veure asumida en ell la ciencia infusa per excelencia...

Compadím á n' aquestos infelissos y comensém nostra tasca.

I

Procedím, donchs, al exámen dit, pera lo qual partirém desde la India.

Tenen allá, entre altres, los divins llibres Rig-Veda y Ramayana, los quins pot dirse constituheixen per ells sols la Biblia dels Hindus.

Lo més elevat esperit de justicia y moral ressalta en ells, aixís com també en part dels altres Vedas y dels posteriors Poemas sagrats; pero es cert també que, per altra part, abundan tots plegats en absurdos no ménos fenomenals que los de la mateixa Mitología y fins de la mateixa Biblia de Moisés.

Tenen Deus als quins atribueixen tot lo bé que reben; més mitjantsant lo previ convenciment de que los tals Deus, á la gracia y voluntat del poble deuen sa elevació y potestat, y de que, quan algun de ells tractés d' inferirlos lo menor dany fill de la ira ó la venjansa, com per exemple, si s' atrevis á amenassarlos ab un Infern... allavoras sí, lo tal Deu sería destituhit immediatament, sense que res pogués aplacar la justa indignació d' un poble terrenal que al nombrar á una divinitat pera que los inspirés la virtut y cuidés del general interés, los burlés de tal manera, que s' abrogués tiránicas arbitrietats y sembrés la mala llavor ab son mal procedir.

No, lo Deu dels indis deu predicar incansablement l' amor, la caritat, lo perdó de las ofensas, é inspirar en l' ánimo de cadascú las ideas més puras y las virtuts més elevadas.

Cert es que descriuhen los Vedas á un Esperit del mal; pero quan lluny está aquest de la semblansa ab lo nostre Satanás, premiat per un Deu ab un trono esclusiu en cambi de sa desobediencia, essent dotat pel mateix de tots los més cruels instints y poguent usar segons son desitj de tota classe de recursos pera seguir fent guerra á son diví y tot-poderós Rival, lo quin arriba fins al estrem absurd de permetreli *arrebatar de sas mans á milions de milions* d' ánimas que, á no haber pecat lo tal Satanás, ó lo Adán del quento, haurian forsosament sigut salvas y santificadas!...

Lo Ravana dels indis, donchs, res té de cruel; es un tentador de tots aquells gustos quals abusos nos fan mal, y res més.

Lo Réprobo de la Biblia sanscrita no está sotmés tampoch á cap pena eterna; es perdonat si s' arrepenxeix, perque Brahma es just, y l' perdó que otorga al un lo concedeix al altre; Valmiki, l' autor d' aquella divinitat, no va tenir valor pera atribuir al seu Deu lo esperit de venjansa y crueltat que Moisés atribueix al d' ell.

Passém ara als persas, que constitueix l' altra secció del grupo de aris del Es

Aquestos tenen un Deu ó Mestre qu' es son Protector declarat, y tíen un Esperit del Mal, que fou son enemich.

La sagrada missió d' Ormu

usar de tots sos esforços per combatre al enemich Ahrisman, qu' es lo dimoni de aquella gent, al contrari del Deu católich, que dona á son Lluçifer tota classe de potestats...

Pero ¿Ormudz crearia també un infern etern pera cástich del protervo?

Jamay! Zarathustra no tenia un cor tan empedernit ni judici prou ofuscat que á una imatge de sa creació en la quina habia de reunir totas las qualitats més nobles, bellas y puras, volgués dotarla de tan mala ánima.

No fou aquell Moisés com lo Moisés dels jueus; no, certament.

Ormudz no habia d' esser tampoch més nos gran que l' antich Ahuromazdao.

Aquell dotat d' un cor compassiu, com li pertocava pera representar la Bondat en essència, se plangué d' Ahrisman usant de tots sos medis pera aviarlo pel bon camí.

No esclama lo persa com lo católich: *Justa es, Senyor, ta ira*, sino que, dos cops al dia, diu ab sentiment: «Oh! Gran Creator; dom lo goig de ferli entendre al dolent quant grat li es á un l' estat de pureza de son cor.

»Permétem no amar altra cosa que lo pur y lo just y *poguer dir sempre la paraula sagrada entre 'ls dimonis convertits.*»

La religió xina, procedenta del Samanisme y molt semblanta al mateix per cert, no té Cel, Infern ni cap lloch ahont tingan d' anar las *ánimas* á ferse la santíssima tinyeta per tota una eternitat.

Veritat es que anomenavan á un Deu mitològich, Changti, á qui més endavant, y revestintlo de més vital carácter, senyalá lo philosoph Lao-tsen ab lo nom de Tao, nom d' exacta equivalencia á la paraula Deu.

No obstant, aquest philosoph, anomenat també Li-pe-yang y qu' escrigué la Biblia Tao-te-king, plena de absurdos y confusions, adquirí tan poch prestigi en aquells esclarits pobles que, junt ab lo *Budisme* que més tart s' importá de la Judea, y varias altras doctrinas de diferents philosophs, fou eclipsat per las materialistas máximas del gran Kung-fu-tse (Confuci), lo quin no feu més qu' una compilació corretjada de los llibres antichs, deixant establerts los mateixos principis, sense parlar de cap Deu, puig no hi creyan; ni del ánima, en quina immortalitat no habian somiat jamay.

Aquesta es encara avuy la religió oficial á Xina.

ELÉCTRICH

(Seguirá)

*****

AMOR

Á MON AMICH LO JOVE POETA EN J. GUINART

¿Heu vist la matinada gemada y riellera que bada sas ponzellas capsetas de dolor? ¿Heu vist demunt las branca saltar la cadenera tot refilant passadas, en dolsa primavera quan tot canta l' amor?

¿Heu vist á l' aureneta tornar de Moreria, gelosa, enamorada, del tardaner istiu? Qué bella que la troba la creu de la masia, y la finestra antiga ahont gosa l' armonia y penja lo seu niu.

Las neus esgarrifosas del single y de la plana deixá pe 'l sol del Africa ruhent y abrasador, y allá escoltá, tal volta, l' amor d' una sultana; pro mes, molt mes li agrada la terra catalana, la terra del amor.

Aquí en tot se respira aquesta dolsa flayre, que mou del cor las fibres y 'ls llavis fa juntar, que bell sempre armonia lo rossinyol cantayre y 's sent en las nits puras, en los matins, en l' ayre, en los sospirs del mar.

S' extent per tots los ambits com cántiga melosa, plana en los vilatges y pren estada al cor; es benehida, es lo rossinyol cantayre; sa veu commou l' ánima, es carinyosa, es bella y com filla de la terra, es pura y delitosa d' amor.

Si la dissor tendra, nos endolseix las penas; es balsam lo n' garbí; te olors los mes suaus; y te pera lligar bandes de cadenas, y presoners nos d' unas dauradas trenas ó d' uns llets ben blaus.

Es la melada bresca que als desposats convida á saborir la ditxa, la pau y la tendror; es la paraula armónica que envers sos fills los erida, ahont ferma radica la espelta de nova vida, lo foch sagrat d' amor.

Jo 'l sento á totas horas volar ab l' armonia, vení ab la marinada y ab l' estiuada ardent; qui de sa veu escolti la dolsa poesia, hi sentirá la forsa que alenta y extasia y enlayra 'l sentiment.

Veniu, las que la vida passen enamoradas ab la tendresa als llavis y l' esperança al cor; veniu prop del poeta, que al só de sas cantadas despertará en vosaltres paraulas anyoradas, y esmentarém follias y parlarém d' amor.

Anton Bori

Conforme ja deyam en nostre número anterior, lo diumenje passat tingué lloch en lo Circo eqüestre d' aquesta capital la sessió de controversia entre las duas escolas socialistas que 's disputan la supremacia de la classe obrera espanyola.

La reunió fou numerosíssima, y 'l debat se sostingué á notable altura per ambas parts.

Los uns defensavan la justicia de sos principis de anarquía y colectivisme y sos procediments en la política demoledora, y 'ls altres sos principis de comunisme y autoritarisme y sos procediments en la política parlamentaria, per' arribar á apoderarse de la direcció del Estat, y desde allí decretar la emancipació del treball, que tots los oradors estigueren conformes en reconeixre com necessari é indispensable, pera constituir la societat sobre la base de la justicia y la moral.

Lo numerós públich obrer que hi acudí, pogué treure gran ensenyansa pe 'l pervindre y pera jutjar lo que son las ideas socialistas, tan anatematizadas per alguns y tingudas com somnis de cervells malalts pe 'ls que 's troban molt be ab lo modo de ser de la societat present.

Y no 'ns fiquém en analizar quina de las duas escolas se 'n portá la millor part en la controversia devant de la bona llógica y la rahó, perque com LA TRAMONTANA tenia un redactor entre 'ls contrincants, no 'ns sembla prou decent que portessim l' aygua al nostre molí, com se sol dir, puig en eixa classe de lluytas enteném que la noblesa deu tenir de portarse fins al últim extrém.

Molt celebrariam que continuessen tals controversias, puig creyém que la classe obrera ne treuria grans resultats, molt mes quan va semblarnos diumenje que entre alguns dels oradors que s' empenyavan en creure que estavan dividits per principis ó procediments, no hi habia mes que algun concepte equivocac de apreciación.

¿No podria ser que discutint de bona fe arribessen á darse compte uns y altres de sa unanimitat de aspiracions y de son error de apreciación, y formessen ab un ideal comú una poderosíssima y única organizació obrera que facilités y adelantés inmensament la resolució del problema social emancipant lo treball, que es lo que tots buscan?

Desitjariam coneixe la opinió de nostros colegas obrers en semblant assumpte.

***

La valentia del nostre arcañle no s' ha de quan se tracta de interessos clericals.

Ja saben nostros lectors com va en lo senyor Rius y Tauler en la quina cementiris, acotant pietosament com católich, apostólich y no cal las exigencias del barret mitral basco.

Ara succeheix que al cementiri capellá intolerant y de mal gust hom—cosa estranya!—que ab tots los demés empleats de bassadas.

Donchs ningu ha sigut capellá ditxós capellá han anat á totas nes empleats que no volen aquell despólich mandarin.

La liberal situació de bona, seguint aquest camí, de portarnos al ditxós cremava viu á tot aquell tíssima voluntat dels ensenyants.

***

Aquell tronat alfero del escándol, acalá de ros comprant una finca Granada.

¿Eh qué tal lo negoci? Per falta de descent sublevar tot l' exercit ssat, y 's fa tot un publicació del consabut.

Está vist que per campan los poca-vergon.

***

Se tracta de donarnos barcelonins per alló príncep alemany, á abandoni Espanya per.

¿Ay gracias á Deu que tranquils los catalans!

***

L' Ajuntament ja te quantas mils pelass per.

També jo fora generes O sino, vegin qui lo dia que arribi 'l senyor.

***

Un certámen coral acaba de tindre lloch en una de las mes renombradas vilas del Ampurdá, que mereix ser conegut per la manera original com ha sigut portat á terme.

Es lo cas que per los mesos de Maig y Octubre últims se celebraren dos certámen, vocal l'un é instrumental l'altre, á Figueras y Girona respectivament, en los quals molts foren los que hi tingueren que dir sobres si se habían donat ó no 'ls premis ab justicia, ó si mes se había obert pas lo favoritisme en l'ánimo dels jurats.

Lo cert fou que de aquest descontent ne participaren tots los que de La Bisbal hi habían assistit, y resolgueren, com contraposició als fallos de aquells Jurats competents, celebrar ells un altre certámen vocal fent jurats á personas que en sa major part no sapiguessen música, per veure si aixís despreciarian tota influéncia y sols á lo que 'ls dietés sa conciencia se atindrian.

Tal dit tal fet. Lo dilluns de aquesta setmana tingué lloch lo certámen, al qual concorregueren 55 cantants, y segons nos escriuhen de dita vila de La Bisbal, tothom ha quedat molt content y satisfet dels fallos del Jurat semiprofá, que segons diuhen ha atemperat sa conducta á la mes estricta justicia en la repartició de premis.

Entre las pessas del programa se cantá també la popular *Marsellesa*, arreglada pe 'l malaguanyat Clavé, que arrancá gran entusiasme en la concurrencia.

Nosaltres, á qui tant nos plauhen eixas festas de la civilisació,—que, dit sia de pas, venen que ni de motllo pera contrarestar los vicis, entre ells lo del joch, que tant de peu pren desgraciadament en certas poblacions,—no podém menos de aplaudir la iniciativa dels fills de La Bisbal, desitjantlos molts imitadors, puig que molt digne es de ser imitada sa conducta, no esperant que tal ó qual corporació mes ó ménos oficial vinga á organisar aquestas festas, sino que basti l'amor al art dels fills del poble pera provocarlas.

Per fi de festa y com á via de brometa, van despedirse 'ls concurrents cantant á compás de americana la següent estrofa:

DEU VOS GUART

Uns quants amichs de brometa
cert dia van projectar,
lo celebrar un certámen
per un duetto cantar.

Ab gran plaher y armonia
lo certámen se ha finit;
si n' hi hagués un cada dia,
lo Jurat llejal seria
com ho ha estat eixa nit.

Bona nit... bona nit.

** **

A conseqüencia del viatge del prímpcep alemany á Espanya, se diu que 'l nostre Ajuntament tracta de introduhir una important millora en la ciutat dels comptes.

Se tracta *nada menos* que de fer portar casco prussia als burots.

¡Aixó sí que 'ns posaria al nivel de las nacions mes civilisadas!

¡Com se desarrollaria 'l cervell de la quitxalla tenint tal espectacle per passarhi lo rato!

** **

Per Madrit van dese-
perats tots los poli-
lítichs fusionistas y ra-
mós anexos buscant
la fórmula de la concil-
iació.

¡Ara vegin!
Y jo tan tonto, que
buscavan era la cassol-
m creya que 'l que
a... del que 'l que
pressupost.

** **

Lo regiment de hulaas del qual es coronel D. Alfons ha celebrat lo cumpleany de son jefe.

Ab aixó y que 'l pá se abaixés un quarto per lliura, vetaquí una bona noticia.

** **

Quaranta mil ralets han sigut irregularisats de Hellin.

Se continuará.

** **

Llegeixo en lo *Correo*, periódich centralista de Madrit:

«Lo más notable de los toros de esta tarde ha sido la espontánea, sostenida y ruidosa salva de aplausos con que al entrar en su palco fueron recibidos el príncipe de Alemania y los reyes.»

¡Horror! Si degeneran las corridas de toros, ¿ahont anirém á parar los espanyols?
¡Era lo únich *digne* que 'ns quedava!

** **

Lo gobernador de Madrit ha disposat que 's tanquin las bunyolerías á certa hora qu' es precisament la que mes necessitan los bunyolers, pera anar á repartir los productos als punts de venda ambulants.

Jo ja ho veig.

Aixó dels bunyols me sembla que sempre deu donar molt que pensar als governants.

Y las emprenden contra 'ls bunyolers á fi d' evitar la competencia, pensant que *Peix fa mal á peix*.

** **

En Lagartijo ha regalat la espasa de matar toros al prímpcep alemany.
¡Magnífica *españolada*!

** **

Diuhen de Madrit que pensan regalar un traje de torero al prímpcep alemany.

¡Y quin goig que faria!

Tant com un burot ab casco.

** **

Aquell célebre arcalde de Rosas, que, protegít pe 'l caciquisme mes desenfrenat, había pretingut fer de la població de son mando, poch menos que una tribu del Congo ab lo seu despotisme, acaba de ser separat de son cárrech pera respondre á quatre processos crimina's que se li tenen

formats y dels quals se ha quedat tranquil durant lo...

Pero ¡arribará fins al... se castigará al culpable... la resposta.

Nosaltres sols... béndit, tractantse de... que llops ab llops no...

Y ja veurém, don... mossagarán al ex...

En nostre número... noticia de que se había...

sses de tropa que preuq... sublevamientos de Santo...

zada, Seu y Badajoz.

Com aixó no és veritat... ficarho.

No se ha indultat mes... joz, y 'ls dels altres punts...

Nosaltres, igno... de indult, fogueu... creurens que...

del tot, y en... Aquesta vegada...

ja.

¿Qué passa qu... denuncian periódichs...

per las familias de... mentres en altres... y 's fan ab tota...

¿Es que á España no... lley per tothom, óes que... ó fiscals poden tirar al die...

á son modo?
Vaja, que alló de la igualtat... lley ha sigut, es y será, un...

trencar de riure.

Per si ve á Barcelona lo prímpcep... perial de Alemania á embarcarse, sabem...

que una colla de joves están aprenent... alemany á corre-cuyta á fi de poder obse-

quiarlo degudament cridantli pe 'ls carrers... alguna cosa que siga digne de tan elevat...

personatge.
Fins ara, á pesar dels esforços del pro-

cessor, no s' ha lograt mes que aprendre... una frase que ningú sab traduhirla, y que...

resulta de un catalá á ensopegadas.
Sirat lellístich. Veusho aquí tot.

** **

Alguns rectors de poble y mes de quatre... arcaldes, se troban tot sovint apurats per...

las sequías dels istius ó de quan á Deu li... dona la gana de no fer ploure, per evitar...

lo qual se fan molts pregarías tot sovint, sense cap resultat la major part de las ve-

gadas.
Donchs á un arcalde de un poble de Mé-

jich (Castanhas), li estava reservada la... gloria de trobar las pessigollas al mateix...

Deu, donant de cop y volta ab lo remey... infalible (per lo ménos tant com lo papa)...

pera posar á la Providencia en un gros... conflicte cas de no avenirse ab los desit...

del arcalde, que no eran altres que s...

la collita del terme, lo qual no te res de dolent en sentit relligiós ni profá.

Donchs es lo cas, que empipat lo citat arcalde de veure que Deu feya l'orni á todas las funciones relligiosas demanant pluja, ha plantat cara á la Providencia, y requerintla ab tota formalitat, li ha clavat pe 'ls nassos lo següent bando:

«El alcalde mayor del pueblo y departamento de Castanhas.

»Considerando: Que el Supremo Hacedor no se ha comportado bien en esta provincia y poblacion, una vez que en todo el año anterior ha caído tan sólo un aguacero, y que en este invierno, no obstante las procesiones, novenas y trisagios, no ha llovido una sola vez, y por consecuencia se ha perdido la cosecha de Castanhas, de que depende la prosperidad de todo el departamento, decreta:

»Art. 1.º Si dentro del perentorio término de ocho dias, á contar de la fecha del presente decreto, no lloviese abundantemente, nadie irá á misa ni rezará oraciones.

»Art. 2.º Si la sequía durase ocho dias más, serán quemadas las iglesias y capillas y destruidos los misales, rosarios y cualquiera otro objeto de devocion.

»Art. 3.º Si, finalmente, tampoco lloviese en un tercer término de ocho dias, serán degollados los clérigos, frailes, monjas, beatas y santurronas.

»Y por el presente se conceden facultades para cometer toda clase y especie de pecados, para que el Supremo Hacedor entienda con quién tiene que habérselas.»

Lo periódich del qual treyém aquesta noticia, que es La Libertad que 's publica á Méjich mateix, anyadeix que 'l Suprem Facedor va veures obligat á capitular ab l' arcalde de Castanhas, disposant una pluja abundantíssima que millorá todas las collitas y va salvar casi tot lo que ja 's donava per perdut.

De modo que ja ho tenen entés los pagedos: Quan las pelegrinacions, trisagis, caixas de las ánimas, missas y demás engreixa-rectors no hi valguin pera enviar un correu al cel, poseuhi un telegrama tallat pe 'l mateix patró del del arcalde de Castanhas, y veuréu com es capás de baixar velas y acabar las agallas tota la cort celestial plegada.

Y qui no ho vulgui creure y siga arcalde, que ho probi.

Habém rebut l' Almanach de El Cencerro, que conté una pila de treballs utilísims pera fer passar una bona estona, escrits ab la sal que ja te acreditada nostre seráfich germá en Jesucrist.

Se ven á dos ralets en llibrerías y algun kiosko de la Rambla, y pe 'ls pedidós á las oficinas del citat periódich, carrer de Fuen-carral, 45, principal, dreta, Madrit.

COSAS DEL MON

Qui te modos y vergonya paciencia y humilitat, sencillés, amor, respecte, bon cor y formalitat, talent, ingeni, guapesa, valentia y honradés; si no te diners de sobras no te res.

Qui no te ni cor ni entranyas ni solta ni urbanitat, ni forsa per deixá un vici que sempre l' ha dominat, ni respecte als pobres sabis per mes qu' ell es un ninot; mentres tinga on á cabassos ja ho te tot.

Ja que l' or no fa, quests grans cambis, desitjo del or malallit ó que se 'n perdi la mena ó que 'n ploqui un any seguit.

Q. NILL

Piadosíssims li fidors de LA TRAMONTANA:

¿No os pareix que arriba á vostras benedidas orelles l' eco dulcíssim y celestial de un bram sagrat, llessat per inspiració divina—segons diuhen—desde 'l rebost del Esperit Sant de la iglesia de Vostra Senyora dels Dolors de Girona?

Donchs es un jesuïta que tira cossas—metafóricament parlant—contra un periódich liberal.

Lo pare Martorell, orador sagrat de sabre y dinamita, tot ple de generositat católicá, las empren contra El Democrata desde ahont no permeten contestar, dihentli qu' está infectat de democracia y lacayo de la Francmasoneria, tot lo qual, si no fos la salsa rabiosa que hi barnejan, apenas deuria pendres tan en serio com si á un li diguessin cul d' olla.

Lo periódich embestit car-católicament comet la equivocació de pendresho en serio, dedicant tot un ben redactat article al pare Martorell, posantli molt dignament las peras á quarto.

¡Malaguanyat treball!

Las calaveradas de trona, las tronarias, es millor tractarlas en broma, porque ja han passat los temps de pendres en serio las xavacanadas clericals, per més que 's diguin entre dos ciris y ab un santeristo á la má.

No mes en un sol cas es quan no deuen tractarse en broma.

Quan corren per la montanya cridant ¡viva l' As d' oros!

En una cordada de criminals portats per la guardia civil, entrá en Velez-Málaga un capellá acusat de homicida.

A n' aquets mansos ni 'l fret pot refredarlos.

A Sevilla s' ha donat una corrida de toros á benefici de la mare de Deu del Rosari.

¡Ah salao! ¡Y cóm progresa la industria católicá!

Lo periódich eco de La Montaña, que 's publica á Manresa, está molt agrahit al bisbe de Vich, y publica un suelto donantli moltíssimas gracias, puig d' ensá que l' ha excomunicat y que ha fet llegir dita excomunió per todas las parroquias, ha cay-

gui una pluja menuda de novas suscripcions en l' administració del colega.

¡Ves qui es que no s' engresca de ser excomunicat, ab tals noticias!

Senyor bisbe de Barcelona, vegi si pensa ab nosaltres.

També á Valencia, mentres un canonge de cent carniceras llogia desde 'l embell del Esperit Sant la excomunió de La Reforma Social, aquesta se venia á crida per los carrers, despatxantse de aquell número més de 2.000 exemplars d' excois que 's venian de costum.

¡Oh eficacia de las excomunió!

Lo turiós jesuïta senyor Martorell, després de sas bassanyas de Girona, ja ha deixat rastre á Tarragona.

En una novena á las ánimas de las presas contra 'ls espiritistas, abogant per las picardias de qu' es en la suïta.

Los partidaris de la doctrina de los rits li han contestat en un article retantlo á discussió, dihentli que valdria més que predtear la pau y la caritat que ladrejar contra tot lo món.

Ja poden xular los que no volen quan l' ase no vol bregar.

Y de lliure discurs, ja no han jamay u' han tingut un bon...

A consecuencia de la reforma de la Reforma Social de Valencia, los llibres pe 'l cap los estudis de la Universitat, declarantse que los uns y llibre-pensadors...

Donchs apretar de valer.

Los carens no estan...

tats.

Al Africa.

Advertisement for 'GABORIAS' featuring a circular logo with a figure, the text 'GABORIAS', and various details like 'NARABAS', 'Primer dia de Nabil', 'vaig casarme ab dos nois', 'Es Barcelona', 'GEROGLIFICH', 'D', 'a e e e e', 'K P', '1922', and 'VALÈNCIA'.

SOLUCIONS

À LAS GABORIAS DEL NÚMERO PASSAT

LOGOGRIPO NUMÉRICH:— Valentí, Navarra, Tàrragona, València, Alé. La.

ROMBO:— S. Gat, Gorra, Sardinia, Tripa, Aull, A.

GEROGLIFICH:— Per patranys los companys de...

Tipografia LA ACADEMIA, Ronda de la Universitat, 6, Barcelona.